

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת בהעלותך

תורה

הזכות והשמחה לעשות רצון מלך מלכי המלכים

פרשת בהעלותך פ"ח (ב) דָּבַר אֱלֹהִים וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהֵעָלְתָּ אֶת־הַנְּהוֹת אֱלִמּוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאָרוּ שְׁבַעַת הַנְּהוֹת:
(ג) וַיַּעַשׂ כֵּן אֱהָרֹן אֱלִמּוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הַעֲלָה נְרִיתָהּ פֶּאֶשֶׁר צוּה יְקוֹק אֶת־מֹשֶׁה: פ"ט פסוק ז: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טָמְאִים לְנַפְשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קִרְבָּנוּ יְקוֹק בְּמַעַדְוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מִהֵיְצוּהָ יְקוֹק לָכֵם:

דברי חז"ל מדוע זכו שתיאמר פרשת פסח על ידי הטמאים:

ופרש"י במדבר פרשת בהעלותך פרק ח פסוק ב: בהעלתך - למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקדוש ברוך הוא חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות: **עוד פרש"י במדבר פרשת בהעלותך פרק ט פסוק ז:** למה נגרע, אמר להם אין קדשים קרבים בטומאה. אמרו לו יזרק הדם עלינו בכהנים טהורים ויאכל הבשר לטהורים. אמר להם עמדו ואשמעה, כתלמיד המובטח לשמוע מפי רבו. אשרי ילוד אשה שכך מובטח, שכל זמן שהיה רוצה היה מדבר עם השכינה. וראויה היתה פרשה זו להאמר ע"י משה כשאר כל התורה כולה, אלא שזכו אלו שתאמר על ידיהן, שמגלגלין זכות ע"י זכאי {ספרי}:

שאלות:

- א { יש לשאול מדוע אהרון הצטער מאחר והוא פטור מהדבר הרי קיימ"ל כמבואר בירושלמי (וילנא) **מסכת ברכות פ"ב ה"ט** ותני חזקיה כל מי שהוא פטור מדבר ועושהו נקרא הדיוט?
- ב { עוד יש לשאול מהו הזכות ע"י זכאי מאחר והם פטורים, הרי מבואר בירושלמי (וילנא) **מסכת ברכות פ"ב ה"ט** ותני חזקיה כל מי שהוא פטור מדבר ועושהו נקרא הדיוט?
- ג { עוד יש לשאול בהקדם שמצינו בדומה לכך אצל בנות צלפחד שטענו במדבר פרק כז (ד) לָמָּה יִגְרַע שֵׁם אֲבִינוּ בְּתוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן וְתִנְהַלְנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ: (ה) וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְקוֹק: (ו) וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ז) כֵּן בְּנוֹת צִלְפַּחַד דְּבַרְתָּ נְתוּן תִּתֶּן לָהֶם אַחֲזֵת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהִעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן: **ואומרת הגמרא במסכת סנהדרין דף ח ע"א, וכן במסכת בבא בתרא דף קיט ע"א** ראויה פרשת נחלות שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שזכו רבינו, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתב על ידן, ראויה היתה פרשת מקושש שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו. ללמדך שמגלגלין חובה על ידי חייב, וזכות על ידי זכאי.
- ולכאורה הניחה חובה ע"י חייב כונת הגמרא פסק דין הריגת המקלל והמחלל שבת שהוא חובה התגלגל ע"י אדם שחייב כיון שעדיף שלא תהיה מציאות זו ולכן לא נאמר על ידי משה, אולם מה שאמרו על פרשת פסח ונחלות מפני שמגלגלין זכות ע"י זכאי צריך ביאור: והרי משה רבינו היה זכאי שכל התורה תאמר על ידו ומדוע כאן לא זכה משה רבינו, ושהן יותר זכאים ממנו שתצא הלכה זו ותתחדש על ידם?

מנהג העולם:

עד כמה טועים בני אדם שאפילו את המחויב אין מקיימים ויותר מכך שכל סיבה שיכולים לחמוק מקיום המצוה באיזה תירוץ ולהימנע מקיום המצוה פוטרים עצמן, וקל וחומר אם הוא פטור מעיקר הדין ברור שאינו מתאמץ לחייב עצמו. מעין הפתגם הידוע שהציבור אוהב על המחייבה ויהי שם, הכונה רוצים בלי חיוב המזון שזו ברכה ארוכה ובלי תחנון בתפילה בכדי לקצר את התפילה, וכך בכל המצוות נוהגים לחפש קולות וסיבות להתפטר ושמחים בכך. ולא רק זה אלא דרכו לדחות קיום המצוות לאחר זמן עד שאינו מקיימה. אולם דבר זה נובע מתפיסת האדם והבנתו כאשר האדם מתייחס בעיקר לחיי עוה"ז ולנוחיות גופו ממילא שמח להיות פטור ולפרוק עול מעליו כמו בני ישראל בתלונתם שאמרו זכרנו את הדגה והשומים אשר אכלנו במצרים חנים ודרשו חז"ל שכוונתם חנים מהמצוות. אך תורתנו הקדושה מלמדת אותנו ההפך ולו חכמו השכילו זאת הנה לפני זמן קצר היה ביקור נשיא ארה"ב בישראל דבר שעשה רושם רב וכמה היו דיבורים למי ילחץ יד ולכן נמנעו להשתתף הה"ר מהטקס, ועד כמה הובלט שדיבר יותר קצת עם ראש האופוזיציה שרואים בזה שנתן לו חשיבות וכבוד, ומי יוכל להצטלם וכמו אורן חזן שצחקו עליו שאיבד את הטקטק בשביל להצטלם עם הנשיא, והרי אין ספק אם היה פונה ומבקש ממישהו איזו פעולה למענו לכבוד גדול היה הדבר נחשב והיה נעשה בשמחה ובמרוצה, ואם כך לכבוד בשר ודם שכל המעמד הוא זמן שאול וחולף, ק"ו להבדיל אלף אלפי פעמים לכבוד מלך מלכי המלכים עד כמה האדם צריך לשמוח ולרוץ אחרי כל מצוה כי הוא תכלית האדם בעולמו וזו זכות שיש לאדם ההזדמנות לעשות רצון השם יתברך בעד פרוטות כאשר **אמר הגר"א לפני פטירתו החזיק בציציות ואמר בעולם הזה אפשר בפרוטות לקיים מצוות ציצית אבל בעולם הבא אי אפשר אפילו בעד כל הון ולכן צריך האדם לנצל כל מצוה שמתאפשר לו לקיים בשמחה.**

גדולתן שהיו מבקשי השם מעלת בנות צלפחד:

ובזה נבא לביאור הפרשה שמעתי דבר יפה מהרב יוסף זליכא {שליט"א} {צ"ל שהזכות היא היות ואותם אנשים טענו למה נגרע להפסיד הקרבת קרבן פסח, והגדלות שבדבר היא שבעצם הם פטורים מהקרבת הקרבן מחמת הטומאה וא"כ יש להם סיבה להיות פטורים ובכל זאת הם לא משלימים עם מצב זה ומחפשים דרך להתחייב במצוה זו ודבר זה מראה על גדלותו, ולכן היות וכל כך מחבבין מצוה זו זכו שתתחדש על ידו, וכן בדומה לכך בבנות צלפחד שענין הירושה אינו סתם קבלת מגרש, אלא חלוקת הקרקעות בארץ הייתה בהתאם ולפי תוכן של כל שבט

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ושבת, זבולון שהיה סוחר קיבל על חוף ימים ישכון, ואילו אשר שמנה ארצו, ואילו יששכר רובץ בין המשפטים לא בקרקע מסחרית וחקלאית ולא על חוף הים כיון שתכליתו עסק התורה, וא"כ מאחר והחלוקה נעשית לפי שורש נשמתם רצו גם הן לזכות בחלקן והיות וחבבו מצות ישוב הארץ זכו שתיאמר על ידן מצוה זו.

שבח טמאי המת בקרבן פסח:

בדומה לכך הטמאים שהן פטורים מהקרבנות קרבן פסח ומה להם ללכת לשאול ובפרט שמשה השיבן שטמאים פטורים מקרבן פסח, אך הם לא היו מוכנים לוותר ולהפסיד קיום מצות קרבן פסח וחיפשו את הדרך איך להתחייב במצוה. וזו כוונת חז"ל מגלגלין זכות על ידי זכאי שבמקרה זה בנות צלפחד וכן הטמאים בגלל שחיפשו הדרך לחייב עצמן ולא חיפשו להיפטור מקיום המצוות שראו בזה קיום תכליתן זכו שפרשה זו תיכתב על ידן.

שבחו של אהרון שקינה בנשיאים:

בדומה לכך בתחילת הפרשה נאמר בענין אהרון במדרש כי כאשר ראה שלא זכה להיות בין הנשיאים היה מצטער מאוד ואמר לו הקב"ה שלך גדולה משלהן הדלקת הנרות שהיא לדורות, ופירש הרמב"ן על הדלקת נרות חנוכה, ללמדך מעלתו של אהרון שהיה חסר לו אותה זכות ולא חיפש לפטור עצמו ולכן זכה לדבר גדול משלהם שהוא הדלקת נרות לדורות.

עבידנא יומא טבא לרבנן:

וכמאמר חז"ל **במסכת קידושין דף לא ע"א** דאר"ח גדול מצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה. אמר רב יוסף מריש ה"א, מאן דהוה אמר לי הלכה כר"י, דאמר סומא פטור מן המצוות, עבידנא יומא טבא לרבנן, דהא לא מיפקידנא והא עבידנא, השתא דשמעיתא להא דאר"ח חנינא גדול מצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה ועושה, אדרבה, מאן דאמר לי דאין הלכה כרבי יהודה, עבידנא יומא טבא לרבנן. **הרי שרב יוסף חיפש להתחייב במצוות ולא להיפטור ומוכן לעשות יו"ט לאדם שיוכיח לו שהוא חייב.** ואף גם זאת מזדרז בקיום המצוות כמאמר חז"ל **בילקוט שמעוני תורה פרשת בא רמז רא** ושמרתם את המצוות [י"ב, י"ז] ר' יאשיה אומר אל תקרי כן אלא ושמרתם את המצוות. כדרך שאין מחמיצין את המצה כך לא יחמיצו את המצוות אלא אם באה מצוה לידך עשה אותה מיד. **ולכן** כל אדם צריך שתהיה לו תשוקה לקיום המצוות כיון שעיקר תכליתו חיי הנשמה והעוה"ז פרוזדור לעוה"ב בכדי לזכות לחיי נצח וכמאמר חז"ל שיפה שעה אחת בעוה"ז בתשובה ומעשים טובים מכל חיי העוה"ב, אדם כזה מתייחס לקיום התורה והמצוות כנכס וכזכיה וכתכלית חייו ולכן בודאי שיחפש כל מצוה ומצוה שיכול להוסיף ולא ינסה לפטור עצמו, ועכ"פ ברור שלא יפטור עצמו בכל מיני סיבות שונות מקיום המצוות.

מעלת מכירת המצוות:

ראיתי מסופר על האדמו"ר מבאבוב הראשון שהיה נוהג לשבת בבית הכנסת בזמן שמוכרים את העליות של התורה, והיה אומר שזה זמן שעושה נחת רוח לקב"ה שמראין עם ישראל עד כמה חביבין עליהם המצוות שכל אחד הולך ומוסיף לזכות בעליה של תורה.

מעשה כיצד היה רוקד עם המצה:

סיפר אחד מבני משפחתו של הגאון הצדיק רבי משה קופשיץ זצוק"ל שהיה סח להם מידי שנה כמה חודשים טרם בא חג הפסח איך שמצפה ומשתוקק כבר להחזיק במצוות ועל אחת כמה וכמה משתוקק לקיים כבר את מצוות אכילת הכזייתים ומשהגיעו המצוות לביתו בערב פסח תפס אותם בידו וחיבקם ונישקם והחל רוקד וצוהל בכל עוז הי המצה הי המצה זוהי שמחה של מצוה לדעת להעריך כל מצוה ולשמוח בה כעל כל הון.

מעשה שהיה. בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד:

וכבר אמר דוד המלך בתהלים פרק קיב (א) הֲלֹלוּ לְהוָה אֱשְׁרֵי אֵישׁ יָרָא אֶת־יְקֹוֹק בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: והובא מעשה בספר הדרה של תורה. **מעשה שהיה** באיש אחד יהודי שהיה עשיר תם וישר ואוהב מצוות וגמילות חסדים וגם היה מוהל שיודע למול **והיה לו אהבה והשתוקקות במצוות מילה הרבה מאוד** וגם הוא היה פקיד האוצר של המלך וכל כתבי סודותיו של המלך מסורים בידו והיה המלך הולך על פי עצתו בכל דבר מפני שהיה נאמן למלך בכל דבר ויתקנא בו שר אחד והיה משתדל למצוא לו פח ללכודו ויהי לאותו יהודי משרת אחד נאמן אצלו שהיה מאמין בו מאד ויתן השר ההוא לאותו משרת שני מאות זהובים כדי שיגנוב מאת אדונו היהודי התמים את מפתח הארגז אשר בתוכו שמורים כל מכתבי סודות שיכתוב המלך לאותו יהודי בעת שהוא עסוק במלאכתו באוצר ואינו יכול לדבר עמו פנים בפנים וגם שם היו שמורים מכתבי סוד שיש למלך עם מלכים אחרים וציוהו שיגנוב משם ניירות ומכתבים מלא חפניו ויביא לו וכן עשה לו פעם ושתיים וימצא נייר אחד שכתוב בו סוד המלך וזה הסוד אין מכיר בו שום אדם מעולם אפילו אשתו של מלך כי אם רק המלך כתב סוד זה ליהודי לעשות לו איזו דבר עסק בו. וילך השר ההוא לפני המלך על עסק אחד ומדבר לדבר סיפר השר את הסוד ההוא לפני המלך ויאמר לו המלך איך ידעת דבר זה ויאמר השר סיפר לי ויתאמת הדבר אצל המלך כי היהודי מגלה סודו ויחרה אפו עליו והסכים להורגו אך רצה להורגו באופן נסתר ותיכף קרא המלך ליהודי וימסור לו אגרת אחת לשר האלף היושב במקום אחד רחוק מעיר המלך כמו שש שעות ואותו המקום בנוי כחומה גדולה ובנין חזק ובתוכו נהרגים כל אשר לא ירצה המלך להרגם בפרהסיה אצלו ויש במקום הזה אנשי חיל וארמון גדול בנוי בו ויושב שם שר האלף שהוא פקיד על משמר הזה ויכתוב לשר האלף הנה שלחתי לך מכתב זה עם אדם אחד למסרו בידך ואתה אחר שתקרא המכתב הזה תיכף ומיד תתפוס זה האדם שהביא לך המכתב ותהרגהו על עמוד פלוני ואם יאמר לך לא עליו ציוה המלך כי אם על אחר ובטעות נמסר המכתב הזה בידי אתה לא תטה אוזן ואל תשמע לשום דיבור אשר ידבר אליך בהצלת נפשו ויחתום

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, ת"ת דרך המלך,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

הכתב וימסרהו בידו של היהודי התמים ויאמר לו דבר סתר נתחדש לי עתה לכתוב לשר האלף המופקד במשמר פלוני ואין לי שום אמונה בשום אדם להוליך המכתב הזה אליו לכן הוכרתי לשלוח אותו עמך שאתה תמסרנו לידו וזה היהודי תיכף רכב בעגלה הוא והמשרת שלו והלך למסור המכתב לשר האלף שהיה רחוק שש שעות מעיר המלוכה אך הדרך בין הביניים מלא כפרים הרבה. והנה באמצע הדרך לאחר שהלך כמו שלש שעות מן העיר שהוא אחר חצי היום קרוב לעת ערב ראה לקראתו בעל בית אחד מאנשי הכפר ויאמר לו שלום בואך כי על יום טוב באתה שיש לי בן למול אותך בזה היום ושלחתי אחר מוהל פלוני ועד עתה לא בא ובודאי לא יבוא היום כי קרוב עתה לעת ערב ותעבור מילה בזמנה על כן תכבדני לכבוד המצוה ותבוא לביתי לקיים מצות מילה בזמנה וזה היהודי מרוב חשקו במצות המילה הסכים לבא עמו למול אך ראה כי דבר המלך נחוץ להוליך המכתב לכן מסר המכתב ביד משרת שלו וישכור לו עגלה וציוהו שימסור המכתב ביד שר האלף וכן עשה והוא נכנס לכפר וקיים מצות מילה ובהכרח נשאר שם אצלם גם בלילה בשביל הסעודה ואחר חצות לילה רכב בעגלה שלו לילך אצל שר האלף המופקד על המשמר כי כן ציוה למשרת שלאחר שימסור המכתב ימתין לו שם. והנה בזריחת השמש הגיעה העגלה של היהודי התמים ושר האלף היה עומד בארמון וירא מרחוק את העגלה ויכיר שזו העגלה היא של שרי המלוכה כי יש בה סימן וירד מן הארמון לקראתה וימצא שם את היהודי התמים אשר היה ידוע אצל הכל כי הוא נכבד בעיני המלך יותר מן המשנה והכל מסור בידו ואז קודם שידבר היהודי עמו הוא התחיל לדבר למה אדוני טרחת לבוא לכאן וכי עלה על דעתך שנתרשלתי בדבר והלא תיכף כשמסר לי המשרת שלך את מכתב המלך תפסתיו והרגתיו אצל עמוד פלוני כאשר פקד עלי המלך במכתבו וכל דברים שדיבר להציל עצמו לא פנית אליהם כי כן ציוה לי המלך במכתבו. ואז הבין היהודי שהרעה הזאת היתה עליו וניצול ממנה ושיב לשר דברים שיבין שלא על דבר זה הוא בא לכאן ויען שר האלף ויאמר ליהודי אדוני טוב עשית שבאת עתה כי אשמיעך דבר חידוש אשר שמעתי מפיו של המשרת שלך בעת שהיה מתודה קודם הריגתו אחר שקשרנו אותו בעמוד כדי להכותו בקנה רובה כי כן המנהג שניתן שהות לנהרג להתודות קודם ואמר בוידוי שלו שהוא מצדיק עליו הדין שהוא חייב הריגה על אשר חטא שגנב המפתח של הארגז והוציא משם מכתבים פעם ושתיים בעבור מאתים זהובים שקיבל משר פלוני ומסר לו המכתבים ואז היהודי הוא אורו עיניו בחידוש זה ויבטיח לשר האלף להיטיב עמו לפני המלך להעלותו למדרגה יותר גבוהה ושב היהודי ביום ההוא לבית המלך ויעמוד לפני המלך. כשראה המלך את היהודי נבהל ויאמר לו מהיכן באתה האם לא הולכת את המכתב ויאמר היהודי כך וכך היה המעשה אך השם יתברך היטיב חסדו עמי בחידוש אשר שמעתי מן השר האלף אשר שמע בוידוי של משרת שלי ועתה הבנתי למה כעסת עלי להרגני חנם וידעתי מי הוא זה אשר טמן הפח הזה לכן ימהר המלך לשלוח עתה לבית השר ההוא פתאום ויקחו כל המכתבים והניירות אשר ימצא אתו בביתו ויביאו לפני המלך שאז יתאמת אצל המלך הפח אשר טמן השר ההוא ויעשה משפט וישמח המלך על הדבר הזה ותיכף ומיד שלח ולקחו כל הניירות ומכתבים הנמצאים אצל השר ההוא בביתו ויביאו אותם לפני המלך וימצא המלך כמה מכתבים שלו שם וגם אותו מכתב שהיה כתוב בו אותו הסוד של המלך מצאו שם. ואז תיכף תלה את השר ההוא על העץ נכח ביתו ואת היהודי ההוא אהב יותר ויגדלוהו עשר ידות ונתקיים בו צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו. ולכן אנחנו מתפללים בכל יום מבקשים בסוף התפילה ואחרי מצוותיך תרדוף נפשי.

מוסר השכל:

למדנו מפרשתנו אשרי הזוכה להיות משתוקק לדבר מצוה כמאמר דוד המלך במצוותיו חפץ מאוד ומצוה הבאה לידך אל תחמצינה, וזוה זוכה בזה ובבא לו ולכל בני ביתו, בהיות וכל מצוה היא ציווי של מלך מלכי המלכים ואם לרצון אדם שנכבד בעיניו רץ ומתפאר שהוא נבחר לעשות רצונו של אותו אדם נכבד, ק"ו אלף אלפי פעמים שצריך לשמוח ולרוץ לעשות רצון מלך מלכי המלכים, מה גם שאינו רק לכבוד אלא אף זוכה ששכרו מרובה שעושה בשמחה כי אין דומה מצוה שנעשית בשמחה למצוה שנעשית בעל כורחו, וכמאמר הפסוק תחת אשר לא עבדת את השם אלוקיך בשמחה, אין הפסוק אומר תחת אשר לא עבדת, אלא מדובר שעבד רק לא בשמחה, ולזאת החלש יאמר גיבור אני להחדיר את תשוקת ושמחת המצוות בקרבו ובלב זרעו אחריו ועי"ז יתברך הוא וכל בני ביתו בכל הברכות הכתובות בתורה אמן ואמן.

**בידידות ואהבה
מרדכי מלכא**

Mordechai Malka